

1. Melyik közösségi média felületen történt az eset?

Ez az eset a Facebookon történt.

2. Milyen gyakran használsz az internetet/ közösségi médiát?

Változó, de általában naponta 1-2 órát.

3. Hogyan kezdődött a cyberbullying, és mi volt az eset?

Úgy kezdődött, hogy először rám írt egy férfi, hogy ismerem-e. Mondtam neki, hogy nem, és hogy kiskorú vagyok, azt gondoltam akkor biztos majd letilt. Hát ez nem így volt azt mondta, hogy őt ez nem zavarja. Kérdeztem tőle, hogy hány éves, de erre nem válaszolt, csak küldött magáról egy képet, ami alapján körülbelül 60 körülnek tippelném. Erre már nem válaszoltam, de később aztán egyre erőszakosabb kezdett lenni és elég privát kérdéseket tett fel. Olyanokat kérdezett, hogy egyedül alszom-e, meg arra kért, hogy küldjek neki képeket. Mondtam neki, hogy hagyjon békén, meg hogy ez már nem normális, de őt ez sem állította meg és arra kért, ha egyedül alszom hívjam fel és meztelenül hívásozzunk stb. Ezután már nem bírtam tovább magamba tartani, és szóltam édesanyámnak, aki megnyugtatót és utána fel is jelentettük egyből. Ezután még körülbelül 3 napig írt minden órában, hogy jó reggelt, meg hogy mi újság, hogy vagyok stb. Amikor megjött a rendőrségi papír utána egyből le is tiltottam.

4. Mikor történt ez az eset?

Két éve, lassan három.

5. Azóta kapcsolatba kerültél bárhogyan az illetővel, vagy történt más hasonló eset?

Szerencsére nem.

6. Hogyan hatottak rád ezek az események, mik voltak a legnehezebb pillanatok?

Főleg megrémülve éreztem magam, és nem éreztem magam biztonságban. Rettegve éreztem magam mi van, ha később máshol is megtalál és zaklatni fog. Amikor értesítés jött a telefonomon mindig félve néztem meg, attól féltem hátha megint ő az, és képeket kér, vagy attól féltem mi van, ha elkezd hívogatni. A legnehezebb pillanat az volt, amikor ezeket elmondtam anyukámnak, féltem, hogy mit szól majd hozzá, és kicsit megszégyenülve is éreztem magam előtte emiatt.

7. Milyen mértékben befolyásolta ez az eset a mindennapi életedet?

Amíg el nem rendeződött nagyon rossz volt a közérzetem, nem mertem erről senkinek beszélni, a telefonomat is alig használtam, és félve vettem elő, nem akartam, hogy mások is tudjanak erről, anyukámnak is nagyon félve mondtam el, nem éreztem magam biztonságban amíg ez az eset tartott.

8. Hogyan változott az életed az eset óta?

Azóta jobban figyelek arra, hogy idegeneket ne igazoljak vissza, és ne is reagáljak az ilyen üzenetekre, a letiltás ilyen esetben sokat segít, és jobban figyelek arra miket osztok meg máshol. Facebookon és Instagrammon is privátra állítottam a profilom, hogy csak azok az ismerőseim láthassák azokat, amiket kipoztolok, akiket ismerek, vagy megengedem, hogy láthassák.

9. Milyen tanácsot adnál másoknak, akik szintén cyberbullying áldozataivá váltak? Hogyan tudnak segíteni maguknak, hogy kezelni tudják az érzelmi nehézségeket és a traumát?

Azt tanácsolom ne féljenek segítséget kérni azoktól, akikben megbíznak, én is jobban jártam volna, ha már az elején szólok anyukámnak, akkor hamarabb segíthetett volna megoldani az ügyet, és ők is figyeljenek a biztonságukra az interneten, arra, hogy miket osztanak meg, és hogy azokat kik láthatják. Ne igazoljanak vissza olyan embereket, akiket nem ismernek, és ha ilyen üzeneteket kapnak forduljanak nyugodtan segítségért, de a letiltás is sokat segít, nem kell minden egyes üzenetre válaszolni, inkább hagyják figyelmen kívül, vagy tiltsák le az elkövetőt.

10. Hogyan lehetne az embereket figyelmeztetni a cyberbullying hatásaira és megakadályozni, hogy az online térben széles körben elterjedjen?

Megakadályozni sajnos szerintem nem lehet, mert mindig lesznek olyan emberek, akiknek jó érzés, ha másokat zaklatnak, az emberek figyelmét viszont fel lehet hívni rá, és fel is kell minél korábban, az iskolákban is.

11. Az iskolában részesülsz felvilágosításban a cyberbullying-ról?

Azóta szóba került néhány etika órán, meg néhány osztályfőnöki órán is, de szerintem alsóbb évfolyamokban is gyakrabban szóba kerülhetne.